

Cs prioritza els municipis on ja ha superat el PSC

Rivera alerta de la “tebiesa” d'Iceta amb l'independentisme

ALEX GARCIA

Inés Arrimadas, candidata de Ciutadans

IÑAKI
ELLAKURÍA
Barcelona

Els primers dies de campanya Ciutadans ha optat per prioritzar la seva presència en aquells municipis on els últims anys ha anat guanyant terreny al PSC, elecció rere elecció, fins i tot fins a superar-los com a primera força constitucionalista. A més de Barcelona i la seva àrea metropolitana, s'estan centrant en ciutats com Granollers, Reus, Mataró o Lleida, on el taronja liberal ha anat guanyant protagonisme al vermell socialista.

L'estratègia en aquest primer tram passa per consolidar l'espectacular creixement experimentat per Ciutadans en els darrers comicis del 27-S –que l'independentis-

me va presentar com una mena de plebiscitàries–, en què va passar de 9 a 25 diputats, i els resultats de les últimes municipals.

Volien conservar aquesta part del vot del PSC que va optar per la papereta taronja i fins i tot augmentar-lo, amb uns missatges que estan incidint en la presència d'antics dirigents nacionalistes en la candidatura de Miquel Iceta, en especial el seu número tres, Ramon Espadaler, exlíder d'Unió i conseller d'Interior amb Artur Mas, així com la possibilitat que el PSC torni a repetir una aliança tripartida amb ERC i els comuns.

“Una de les claus del 21-D serà tornar a assegurar el cinturó taronja i ser altre cop primera força en la majoria d'aquells municipis, com el 2015”, apunten des del quarter de campanya de Ciutadans.

En aquest objectiu resulta inevitable el xoc amb el PSC –una pugna que ve des dels orígens de Ciutadans, partit fundat el 2006 per intel·lectuals de l'òrbita socialista–, si bé Arrimadas ha optat per no dirigir crítiques tan directes i centrar-se a destacar que l'únic “vot útil” per frenar l'independentisme i articular una coalició constitucionalista és taronja.

Més dur amb els socialistes, amb el PSC però també amb Pedro Sánchez i el PSOE, s'ha mostrat el president de la formació, Albert Rivera, els dies que ha acompanyat Arrimadas en aquesta campanya.

Aquest discurs té una derivada en la política espanyola i en les estratègies de Ciutadans al Congrés. Rivera dimarts a Granollers va recordar com el PSC va ser l'impulsor d'una reforma estatutària que va obrir en canal el debat de la lluita territorial o com José Montilla, quan va arribar al Palau de la Generalitat, “va lliurar el Departament d'Educació a ERC”. Ahir a la Ser va declarar: “Iceta no és un canvi: és una continuïtat dels governs tripartits”.

En la mateixa línia, Carlos Carizosa va afirmar a Sant Boi –on van ser primera força el 27-S– que votar el PSC pot servir per “allargar el procés independentista” a causa de la “tebiesa” d'Iceta a l'hora d'aclarir els pactes postelectorals, per la qual cosa l'ha instat a definir-se abans de la jornada electoral.

I Juan Carlos Girauta, en un míting a Mataró –ciutat on Cs ha superat també el PSC–, davant de 200 persones, va censurar que Iceta, líder de la “sociovergència” hagi afirmat que “no es pot penalitzar” els líders independentistes que “han donat un cop d'Estat”.

Declaracions totes amb la vista posada en l'endemà de les eleccions. Arrimadas necessita obtenir la màxima diferència en nombre de vots i diputats amb el PSC per poder pressionar-lo perquè els doni suport com la llista més votada entre els constitucionalistes. La balança dels pactes es podria decantar per un escó i un grapat de vots.

Domènech també culpa el procés de l'auge dels ultres

GEMMA SAURA

Barcelona

El verb dur de Pablo Iglesias no sempre ha caigut bé entre els seus socis catalans, que de vegades han hagut de córrer a matisar-lo o fins i tot a esmenar-li la plana. Com el 2015, quan el líder de Podem va crear malestar en un míting a Rubí quan es va referir a “la gent de barri que no s'avergonyeix de tenir avis andalusos”.

Aquesta vegada no ha estat així. Xavier Domènech va avalar ahir la frase més polèmica d'Iglesias d'aquesta campanya, la que tant ha irritat l'independentisme perquè el culpa d'haver despertat “potser sense voler o potser buscant-ho (...) el fantasma del feixisme”.

El candidat de Catalunya en Comú-Podem va utilitzar un altre to, però es va reafirmar en la tesi. “Els responsables de les agressions feixistes són només els feixistes”, va dir Domènech a Barcelona. Aquí va acabar el matís. “Però la unilateralitat –va continuar– ha desencadenat una polarització social que ha fet brollar els fenòmens d'extrema dreta (...) No veure-ho és no veure la realitat del que ha passat”.

Els comuns han condemnat la resposta repressiva de l'Estat a la crisi catalana –la violència policial de l'1-O, l'aplicació del 155, els empresonaments–, però són molt crítics també amb la via unilateral adoptada pel Govern. Acusen l'independentisme d'ignorar una meitat de Catalunya, d'activar l'espanyolisme, de trencar ponts amb els pobles d'Espanya. En absència, d'haver deixat Catalunya (i Espanya) en un lloc pitjor d'on

era. “Ens van dir que hi hauria una onada progressista i ha passat el contrari. No és retreure, és plantejar honestament on som”, es va explicar Domènech. Podem també ha estat víctima de la mobilització ultra. Al setembre la seva assemblea a Saragossa va ser assetjada per ultradretans.

Domènech no va poder evitar el titular polèmic, però el que ell volia ahir és fer propostes socials i apel·lar a les “forces que es diuen progressistes”: PSC, ERC i també la CUP. Els va retreure els seus pactes amb el diable –als dos primers que portin gent d'Unió a les llistes, als cupaires que van votar

NÚRIA JULIA / ACN

Xavier Domènech

els pressupostos de Puigdemont–, però també els va allargar la mà. Va plantejar dues condicions: “Revertir les retallades d'Artur Mas” i apujar impostos als rics.

La seva número dos, Elisenda Alamany, també va fer l'ullet ahir a ERC: “O el PDECat, o posem en marxa una Catalunya progressista. Les dues coses no poden ser”, va dir en un míting a Manresa amb la copresidenta del Verds europeus Ska Keller, la convidada estrella.

LLEGIU L'ENTREVISTA AMB SKA KELLER, DEL GRUP VERD EUROPEU A <http://bit.ly/2BLABBE>

La Taula del Tercer Sector demana un compromís social als candidats

CARME ROCAMORA
Barcelona

La Taula del Tercer Sector, que agrupa 35 federacions que representen més de 3.000 entitats sense ànim de lucre que treballen per oferir una resposta al problema socials de Catalunya, ha presentat la seva llista de propostes per tal que el candidat a les eleccions del 21-D es comprometin a fer-les seves en la propera legislatura. “El

nostre sistema de benestar encara presenta molts reptes per poder fer créixer les desigualtats”, recorden en el document en què proposen una llista llarga de més de cinquanta mesures entre les quals també inclouen el redreçament de la situació política, la llibertat dels presos i la fi de la judicialització de la política.

El document centra les primeres demandes en la renda garantida de ciutadania, que encara en

aquesta legislatura no ha acabat de consolidar-se com un dret per a les persones amb les rendes més baixes.

També reclamen una actualització de l'indicador de la renda de suficiència de Catalunya, atès que no s'ha posat al dia des de l'any 2010 i per tant no preveu l'increment del cost de vida experimentat des d'aleshores. Com que aquest indicador està desfasat, el barem per a l'accés a la renda de

suficiència no s'ajusta al cost de la vida i això afecta les famílies que es podrien beneficiar d'aquest fons.

La Taula també demana que cada any se celebri un ple al Parlament dedicat a la pobresa i l'exclusió com el que es va celebrar en aquesta darrera legislatura, tot i que part dels acords assolits encara no s'han complert del tot.

El Tercer Sector proposa entre altres mesures l'impuls d'una banca pública catalana, així com promoure que els bancs incrementin la seva aportació als programes socials. El sector elèctric i gasístic també apareix en el document, i es demana que s'avanci en la signatura de convenis amb les empreses per poder evitar així talls de sub-

ministraments. També exposen la necessitat de garantir el pagament del deute a les famílies que siguin incapaces d'assumir-lo. Un altre dels punts en què la Taula demana un compromís als partits consisteix a establir un pla de xoc per a persones aturades de llarga durada o bé seguir amb el reclamo a l'Estat que posi fi al tractament discriminatori de les entitats socials en els procediments de contractació pública a causa de l'impost del valor afegit.

En el document destaquen també el problema que ha suposat tant la crisi econòmica com la situació política actual, que assegurin que ha posat en “greu risc” molts serveis i programes socials.